

der. Her skal vi nok afgrænse det til hunde og katte, for kæledyr er virkelig blevet et vidt begreb; det er ikke kun kaniner, det er også små alligatorer, slanger og alt muligt. Så der er noget, vi skal have fat i dér.

Omkring vildledende markedsføring: Det er noget, som vi går meget stærkt ind for at gøre noget ved; vildledning af forbrugerne er en grov ting.

Med disse bemærkninger kan vi fuldt ud støtte intentionerne i forslaget og også være med til at skubbe på, at Danmark godt kan gå foran. Vi skal ikke lade os forsinke af at få det ud i hele EU. Vi skal selvfølgelig gøre bestræbelsen på at få det til at gælde i hele EU, men det skal ikke forsinke den danske proces.

Morten Østergaard (RV):

Indledningsvis vil jeg takke justitsministeren for, at vi fik en afklaring, som ikke helt lå i de svar, der kom til de tidligere spørgsmål i sagen, for det er jo vigtigt at diskutere på et oplyst grundlag.

Lad det være sagt med det samme, at Det Radikale Venstre principielt kan støtte intentionerne bag beslutningsforslaget. Det er selvfølgelig ganske uacceptabelt, at forbrugerne uden deres viden ved køb af diverse produkter kan understøtte en sådan systematisk mishandling af dyr.

Men det er vigtigt for Det Radikale Venstre, at forslaget ikke blot bliver udtryk for nogle gode intentioner, men at vi er bevidste om, at en eventuel endelig vedtagelse bliver et effektivt værn mod mishandling af dyrene.

Det Radikale Venstre vil ikke medvirke i et symbolpolitisk spil, som foregiver at tage hånd om et alvorligt problem, hvis ikke lovgivningen kan forventes at få en effekt. Derfor er vi også enige i justitsministerens hidtidige vurdering af det optimale i gennemførelsen af et forbud på EU-niveau.

Vi tror også, at forslagsstillerne vil medgive, at EU her vil være det mest effektive redskab, idet sagen jo altså ikke så meget handler om danske produkter og forbrugere, men derimod om en uacceptabel behandling af dyrene i fjernere egne.

Derfor vil det ikke stille Det Radikale Venstre tilfreds blot at undgå de her produkter på det danske marked. Vi ønsker, at det store europæiske fællesmarked bliver lukket for de her produkter, hvilket formentlig også vil medføre en langt større chance for at komme dyremishand-

ling til livs. Det tror vi også at forslagsstillerne vil medgive.

Så justitsministeren må altså kæmpe videre. Det må da især kunne opildne at høre, at der i andre EU-lande tilsvarende er en debat om de her spørgsmål, og så må det jo så være op til justitsministerens kreativitet at forsøge at få det igennem i EU-systemet.

Vi deler ligeledes opfattelsen af, at et effektivt indgreb bør være et generelt handelsforbud og ikke blot et importforbud. Så det må afklares, hvordan den praktiske håndhævelse i tilfælde af et rent dansk indgreb kan foregå – hvilket vi støtter, og vi synes også, det er fint, at vi er foregangsland – både under hensyn til EU's handels- og konkurrenceregler og varenes frie bevægelighed, samt konkret hvordan skind, der har været forarbejdet gennem dyremishandling, kan identificeres og de ansvarlige stilles til regnskab – herunder også en skærpelse af markedsføringsloven.

Endelig må titlen også, som nævnt nogle gange, naturligvis ændres, så f.eks. kaniner osv. ikke kommer til at indgå.

Så vi forudsiger behovet for en særdeles grundig udvalgsbehandling, men går den positivt i møde under de forudsætninger, som også justitsministeren fremførte.

Keld Albrechtsen (EL):

Intentionen bag dette forslag kan ingen være uenige om. Der er i hvert fald heller ingen, der i debatten har været uenige.

Kl. 14.40

At der skal laves regler, der griber ind over for dyremishandling, er jo klart sigtet med forslaget, og så vidt, så godt. Men så må man jo også erkende, at forslaget åbner for en lang række problemer, som man altså bliver nødt til i udvalget at gå langt dybere ned i. På den måde er forslaget en lidt hurtig markering, og det kan der også være behov for. Jeg vil heller ikke lægge skjul på, at hvis man står over for et stort problem, har vi det også sådan i Enhedslisten, at så reagerer vi hurtigt, for så skal der ske noget. Det vil jeg gerne medgive forslagsstillerne at der er brug for, men der er altså nogle problemer.

Jeg synes, at vi på en eller anden måde bliver nødt til at fastslå, at vi måske skal være en lille smule mere præcise, for det, vi jo skal bekæmpe, er mishandling af dyr, og det vil sige, at det under alle omstændigheder skal være ulovligt at importere et skind – og det er uanset, om det kommer fra en hund, en kat, en mink, en kanin